KURAN'DA TEKRARLARIN HİKMETİ (3)

(...dünden devam)

Aşılanmak istenen fikir, tarihî gerçeklerle ifade edilirse çok daha etkili olur. Halk, somut olaylar dinlemek ister. İnsan doğası hikâyeden hoşlanır. İşte Kur'ân-ı Kerîm, insan ruhunun bu özelliğini göz önünde tutarak 'En güzel kıssa'ları anlatmak, aşırılığa kaçmadan tarihten örnekler vermek suretiyle düşünce aşılamanın yolunu tutmuştur. Öğüt ve irşâdda en güzel yol da budur. Bu vak'alar, Kur'ân'ın parlak, câzip üslûbuyla âdetâ bir sinema filmi gibi, tablo gibi halkın gözleri önüne serilmekte, oradan alınacak izlenimler ve ibretler de zihinlere nakşedilmektedir. Sanki bu vak'alar birer öğretici filim görevini yapmaktadır. Öyle söz haline gelmiş belgesel filimler ki bin defa görülse usanılmıyor, tekrar görülmek, seyredilmek isteniyor." (İslâma İtirazlar, s. 486-487, Ankara, 1983) Anlatılan kıssaların hepsinde Hz. Muhammed'in çağdaşı ve muhatabı olan Arap toplumunun bir iptilâsı dile getirilmektedir. Şöyle ki:

1) Öteki peygamberlerin devirlerinde nasıl güçlüler zayıfları eziyor, küçümsüyor, onların din ve imanlarıyla alay ediyor idilerse, Hz. Muhammed (s.a.v.)in gönderildiği toplumda da aynı şeyler oluyordu. Zengin zorbalar köleleri, himayesizleri eziyor, onların dinleriyle alay ediyorlardı. Nasıl Nûh kavminin zenginleri, kendisine inanan yoksullara değer vermemiş, onların inandığı gibi inanmağa tenezzül etmemiş iseler; Araplar da Hz. Muhammed'e inanan yoksullarla aynı düzeyde bulunmağa, gelip onlarla birlikte peygamber'in yanında oturmağa tenezzül etmiyorlardı:
"Allah, aramızdan şunlara mı lütfetti, ni'met verdi(!)"
(En'âm: 55/53)
diyorlardı.

2) Yeni dine inanan ilk insanlar, daha ziyade fakîrler, köleler, zayıf halk tabakası idi. Çünkü değerin zenginlik ve soyda değil, takvâda, iyi ahlâkta, ruhta olduğunu söyleyen din, bu zayıf kesime umut ve kurtuluş ışığı sunuyordu. Bu dinin tabanda yayılmağa başlamasından rahatsız olan Kureyş liderleri de özellikle korumasız Müslümanlara karşı baskılarını gittikçe artırıyordu. Ammâr'ın babası Yâsir, annesi Sümeyye gibi bazı Müslümanlar, müşriklerin zulmü altında feci biçimde ezilmişler, Mekke'de yaşama imkânı bulamayan bazı Müslümanlar, inançlarına göre yaşayabil-mek için

Habeşistan
'a sığınmak zorunda kalmışlardı. Kehf
Sûresi'nde, imanlarını kurtarabilmek için kaçıp mağaraya sığınan gençler topluluğunun öyküsü, imanlarını kurtarmak için Habeşistan
'a göç etmek zorunda kalan bu Müslüman gençlerin durumuna ne kadar benzemektedir!

(devamı yarın..)